

Det saaledes ændrede Lovforslag (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 83 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Syn over Kirker og Kirkegaarde.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3588).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 85 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Pension til Overlæge af Hæren, Dr. med. Thomas Severin Johannes Nordentoft.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3963.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Slengerik: Det forekommer mig ikke, at de Lovbestemmelser, vi lever under, eller de Oplysninger, der findes i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger, er tilstrækkelig Grund til at stemme for et Lovforslag som det her foreliggende, men det er jo muligt, at der under en Udvalgsbehandling kunde fremkomme Oplysninger, der kunde gøre det mere tiltalende. Vi maa huske paa, at den Lovbestemmelse, som dette Forhold her falder ind under, er Hærløvens § 194, der siger, at Embedsmænd af Lægekorpsset kan, naar de er fyldt 60 Aar, forlange Afsked eller kan afskediges, i begge Tilfælde med Pension efter Pensionsloven. Men her er Tale om en Mand, der kun er 46 Aar gammel og altsaa efter Loven ikke har nogen som helst Ret til at forlange Afsked med Pen-

sion. Det maa vi straks være paa det rene med. Jeg ser nok, at det i Anmærkningerne anføres, at naar en Militær læge i en Garnisonsby har oparbejdet sig en privat Praksis, kan denne være blevet af en saadan Størrelse, at det vilde blive et økonomisk Tab for ham at forlade Byen for at flytte til en anden Garnisonsby, hvor han mulig skal oparbejde en ny Praksis. Det er selvfølgelig rigtigt, saaledes kan Forholdet komme til at ligge. Men hvis nu den private Praksis, som den vedkommende Overlæge har oparbejdet sig i Aarhus, virkelig er meget stor og meget indbringende, forekommer det mig ikke, at han trænger til nogen Pension. Saa kan vi i alt Fald ikke gøre gældende, at naar han nu forlanger sin Afsked i 46-Aars Alderen, giver vi ham Pension, fordi han trænger dertil, thi saa vil han i Virkeligheden have en privat Praksis, der er saa stor, at han udmærket godt kan klare sig uden at faa Pension. Der maa jo dog have været en bestemt Mening med, at en Militær læge først efter at være fyldt 60 Aar kan forlange sin Afsked med Pension. Jeg tvivler ikke om, at denne Mening ikke vil kunne lade sig rime sammen med Kravet om, at en Læge skal kunne faa Pension, naar han forlanger Afsked i 46-Aars Alderen.

Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, der kan komme til at ligge for i dette Tilfælde. Den vedkommende Overlæge var Militær læge; men var det ikke netop, fordi han kunde komme til en saa stor Garnisonsby som Aarhus, han fik de Chancer, som han har haft for at kunne oparbejde sig den store Privatpraksis, han har faaet? Det maa vel i nogen Grad kunne siges. Der er ingen som helst Tvivl om, at adskillige af de unge Læger, der som Militær læger kommer til en Garnisonsby, netop paa Grund af, at de er ansatte som Militær læger, for det første har en bestemt Indtægt i Garnisonsbyen, men ogsaa ved Hjælp deraf er i Stand til at oparbejde sig en stor Praksis i vedkommende By. Men naar det er Forholdet, synes jeg ikke, at Staten skylder vedkommende Overlæge noget som helst, der kunde begrunde, at man skulde give ham Ret til som en Undtagelse, naar han er 46 Aar gammel, at forlange sin Afsked og faa Pension i Henhold til Pensionsloven. Jeg ved ikke noget som helst om — der staar ikke noget derom i de Anmærkninger, som ledsager Lovforslaget —, hvor stor eller hvor lille vedkommende Overlæges private Praksis er, men det forekommer mig, at det kunde være